

et cū nobilitate uitae collocanda. hanc tu luc
 ciam splendor nobilitatis uitae. ueram uitae no
 bilitatem nosti: ac mirabiligenio adeptus es. Tibi
 nō iecae puellares. nō muliebres ornatus. nō
 cōpta monilia. nō splendide uestes. nō festiui
 chori cantusq; placere. singlā q̄ in acamenta
 luxurie. Vex labalib; uigilijs solitudinē uitam
 omni romana uitae exliberorem ducis. hac tu
 sola nobilitate m̄ placuisti. hac ego tibi placu
 sse itelligo. Nichil ē ite; humanis copulationis
 amauitūsq; ē q̄ simul illustriū aīoꝝ affectus.
 par recte uiuendi cupiditas. Nichil isse stius
 aut odibilis. q̄ cū alijs ad clax uitae hūmē
 euolat. Alijs ad tēpē uiaoz uoluptates dilabē
 Teq; cum ego parum tuis morib; Cornelijs
 uō dissimiles uitam agat. profecto ut me uel
 inenter ames illi; uō acerrime odias necesse
 est. Quales ē cum eo tibi possēt tē uanditas
 Tu celeberrimis studioꝝ oīs itendere uelles
 ille uō litax inimicissimus gūales luxaz uo
 ces ebrietatesq; suas inter strepere. Tu domuz
 pudicia et honestate retinēte. conspiciere illi
 uō libidine ac lux debacante itueri. Tu inter
 eruditissima semp̄ iēgia: demirabilib; rex aīf
 x̄sidoꝝ motibus. de moꝝ disciplinis questi
 onari. Ille inter suas meretricum turbas.
 de ciuitis flagitijs ac turpidissimis uolup
 tatis. q̄ i his artib; egregijs orator p̄dica
 re. Quomodo inter tan dispicientes aīos
 pax unq; aut concordia tē possēt. Ego uō
 i pacificos meos laos continentiaz tuaz
 dulcis lucecia deducam. qui tamen si supua
 caneis ornatis pleni nō sint. tamē uitae